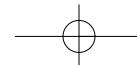

LA MILA

Coordinació de la col·lecció: M. Fons, M. Bigas i M. Correig

Primera edició: abril de 2006

Disseny i realització: PUK creativitat

© del text: Eva Santana

© de les il·lustracions: Marta Montañá

© d'aquesta edició:

Eumo Editorial. C. de Perot Rocaguinarda, 17. 08500 Vic

Tel. 93 889 28 18 - Fax 93 889 35 41

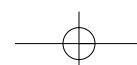
www.eumoeditorial.com - eumoeditorial@eumoeditorial.com

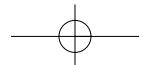
— Eumo és l'editorial de la Universitat de Vic —

Imprès a Anman. Gràfiques del Vallès, S. L. - www.anman.com

ISBN: 84-9766-147-8

Dipòsit legal: B-15.523-2006

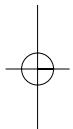
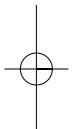

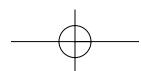
LA MILA I EN MOLL

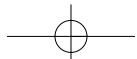
Eva Santana

Il·lustracions de Marta Montañá

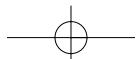

Eumo Editorial

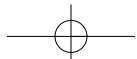

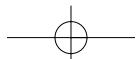
La Mila té un gos que es diu Moll. Li agrada ficar-se a la dutxa quan ella hi és i sempre acaba moll de cap a peus.

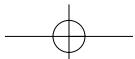

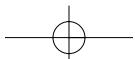
A la Mila li agrada passejar en Moll
i tots dos corren sense parar, amunt i avall.

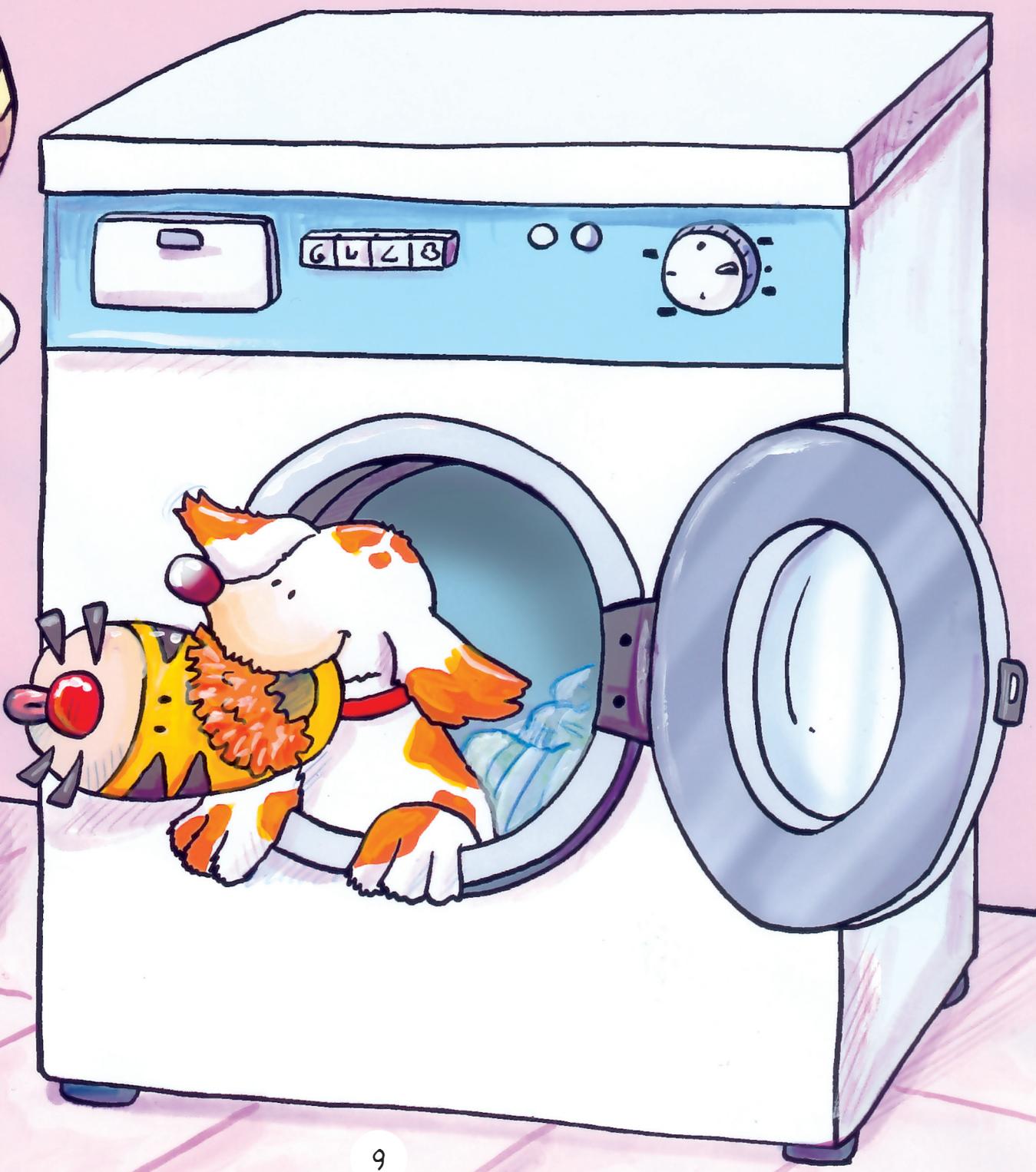

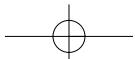

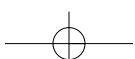
En Moll és molt llest. És capaç de trobar coses perdudes als llocs més curiosos.

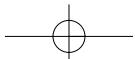

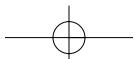
A l'hivern, la Mila s'ajeu al costat d'en Moll i s'escalfa amb la seva llana peluda. Fan unes migdiades, tots dos!

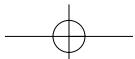

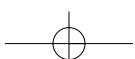
Quan va a l'escola, en Moll l'ajuda a dur la cartera.
I sap esperar-se quan el semàfor és vermell!

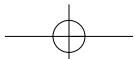

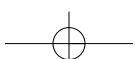
Quan la Mila està trista, en Moll li llepa la cara
i de seguida la fa riure. Li fa companyia.

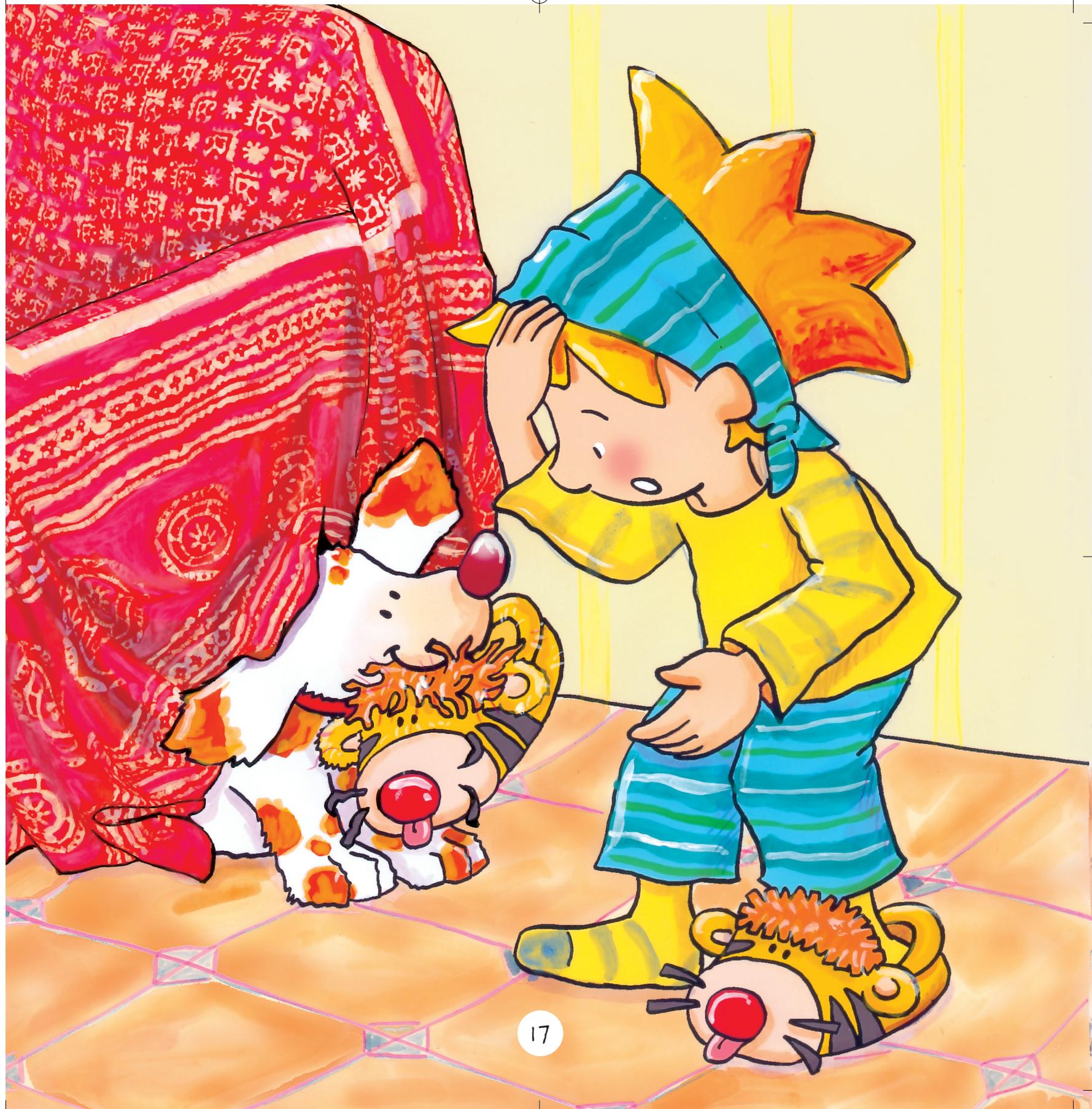

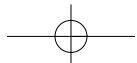

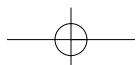
Però en Moll també pot ser molt pesat! De vegades, quan busca les sabatilles de la Mila les hi torna ben espellifades.

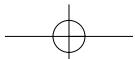

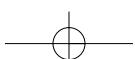
Quan està molt content li dóna cops de cua a la cara
o se li enfila al damunt i gairebé la fa caure!

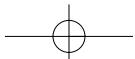

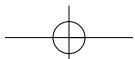
Quan surten a passejar, la Mila ha de dur una bosseta per recollir totes les seves caques. Ecs, quin fàstic!

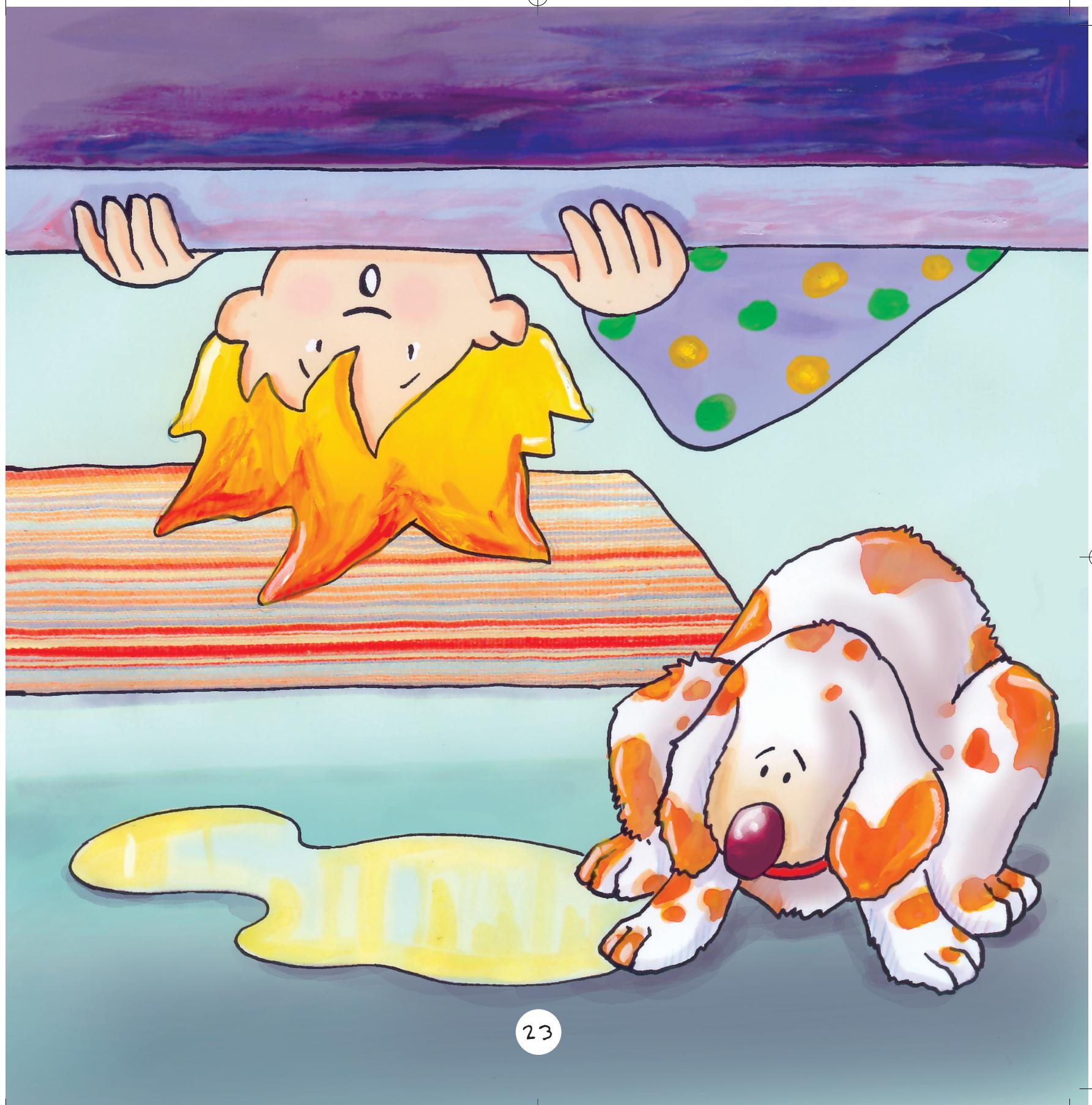

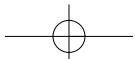

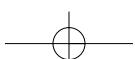
De vegades, en Moll no es pot esperar i aleshores fa un pipí sota el llit de la Mila. Brut, més que brut!

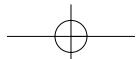

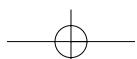
Altres vegades està emmurriat i, amb la cua entre cames,
fa grrrrr, grrrrr. Aleshores no s'hi pot jugar.

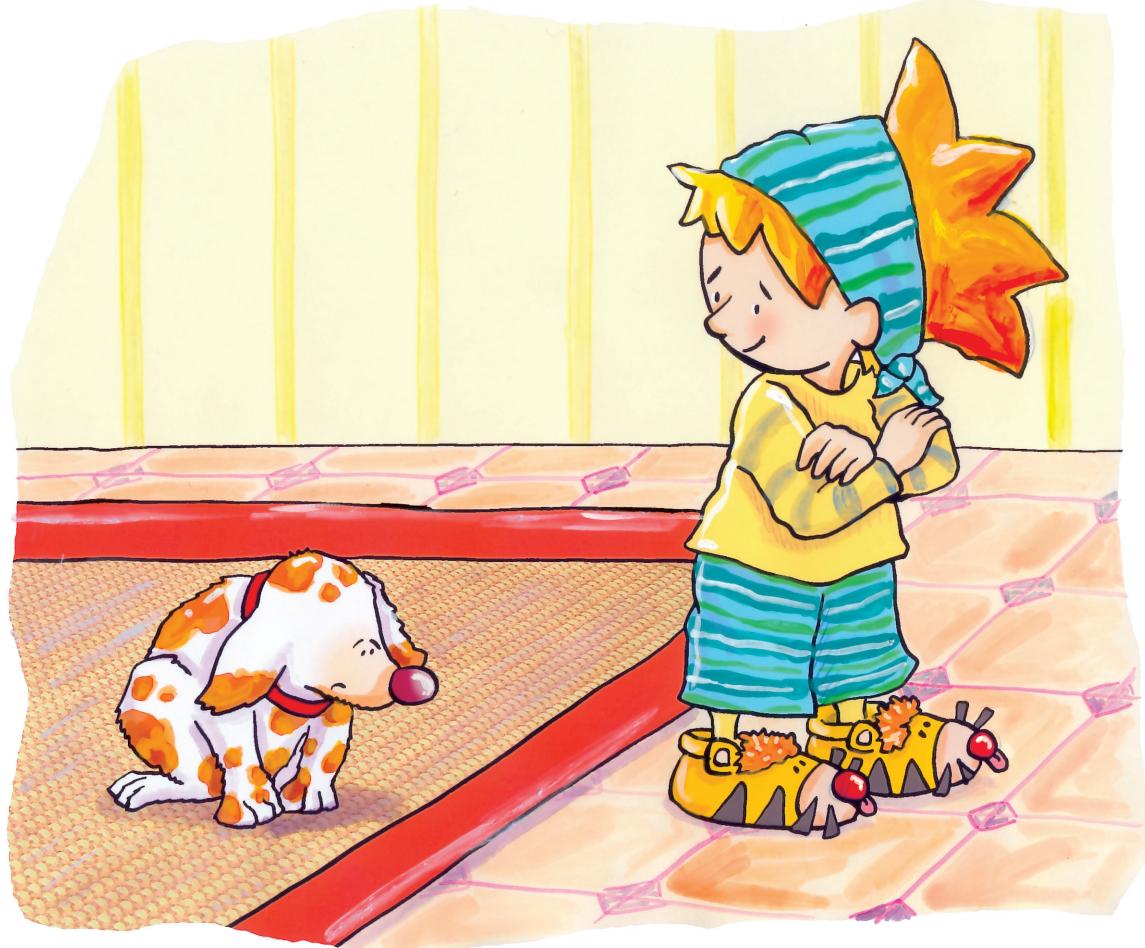
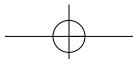

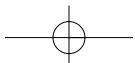
Ai, que pesat que pot arribar a ser, en Moll!

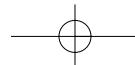

Però la Mila no sap què faria, sense ell!

ORIENTACIONS PER ACOMPAÑAR LA LECTURA

L'autora del conte, Eva Santana, ha fet de la relació entre una nena i el seu gos una narració per a primers lectors. Amb dos únics protagonistes, la Mila i en Moll, teixix una història realista, divertida i càlida.

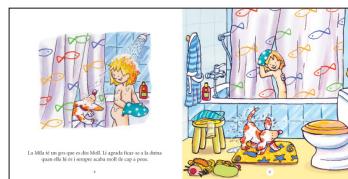
El text està escrit sempre a les pàgines parells juntament amb una il·lustració, completada amb la del costat, a tota plana. Així, cada doble pàgina forma una unitat que pot ser rellegida tantes vegades com vingui de gust.

A les guardes del davant hi ha la Mila i a les del darrere hi ha en Moll jugant amb la pilota. Poden servir per parlar sobre com són i què fan aquests protagonistes i, al mateix temps, convidar a observar-los dins el llibre.

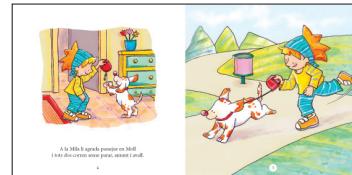

Es deixa que els infants manipulin lliurement el llibre i facin una primera aproximació al contingut: la relació entre una nena i un gos. *Com es diu, la nena? I el gos?*

S'observa la coberta: s'hi busca el títol i es llegeix. Se n'observa l'estructura (dos noms units per una *i*) i se'ls fa adonar que hi ha altres contes amb un títol de la mateixa estructura: *Les cabretes i el llop*, *La Blancaneu i els set nans...*

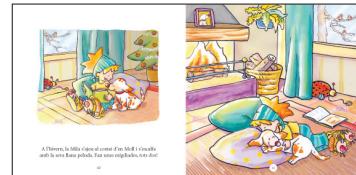
Es comenta la il·lustració: *Què fa, la Mila? I en Moll?* Es llegeix el text i es comparen els noms dels protagonistes amb el títol del llibre. Se'ls pot fer adonar que estan escrits en diferents tipus de lletra i se'n comenten les semblances i diferències. Es comenta l'expressió *MOLL DE CAP A PEUS*.

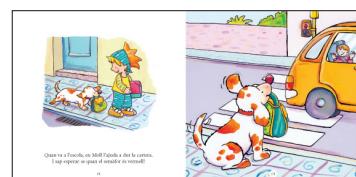
S'observa el text i es demana quines paraules es poden reconèixer ràpidament (*MILA i MOLL*); se'ls demana si saben per què comencen en majúscula. Es comenta també que aquestes paraules surten moltes vegades al text del llibre i que va bé reconèixer-les de seguida. Es pot fer la prova de trobar ben de pressa aquestes dues paraules al llarg de l'obra.

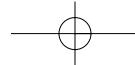
Es comença observant les il·lustracions i s'intenta esbrinar de què parla aquesta doble pàgina. Es deixa un moment perquè l'infant provi de llegir tot sol algunes paraules que li puguin donar pistes sobre el tema, i es comenten les estratègies utilitzades. Després, amb l'ajut de l'adult si és necessari, es llegeix tot el text i es comenta.

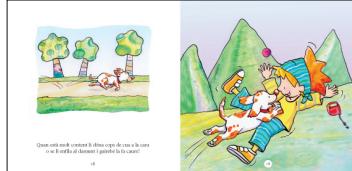
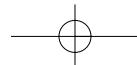

*Com podem saber a quina època de l'any passa la història del conte? Què fan, la Mila i en Moll quan fa fred? Amb què s'escalfa, la Mila? Es llegeix el text i es comproven les hipòtesis fetes. Es comenta la paraula *MIGDIADA* i si els agrada fer-ne. També se'ls pregunta: *A la Mila i a en Moll, els agrada fer migdiada? Com se sap?**

Què du a la boca, en Moll? Es llegeix el text per saber-ho. *Com va a l'escola, la Mila, en cotxe o caminant? I tu?* S'observa la il·lustració de la pàgina 13 i es comenta per què en Moll no travessa el carrer; després, es rellegeix el text i es comenta que en Moll és molt llest.

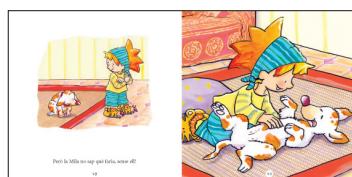
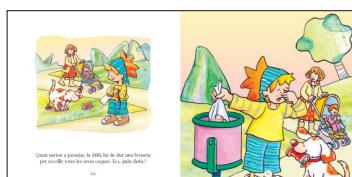
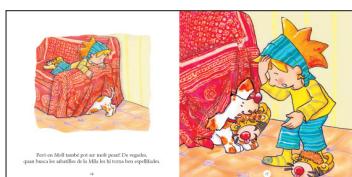

Es comparen les il·lustracions de les dues pàgines i es convida els infants a llegir el text per saber ben bé què ens volen explicar. *Què fa en Moll quan la Mila està trista? Quines altres coses podria fer? Què t'agrada que et facin a tu quan estàs trist?* Finalment, es comenta l'expressió FA COMPANYIA.

L'adult pot començar a llegir la frase i deixar que l'infant l'acabi. Es comenta el text i la il·lustració. Es destaquen en el text les dues accions que pot fer en Moll quan està content: *LI DÓNA COPS DE CUA A LA CARA O SE LI ENFILA AL DAMUNT*. Es pot fer adonar que aquesta il·lustració es correspon amb les de les guardes.

S'observen les il·lustracions de la doble pàgina i es fan hipòtesis sobre què deu dir el text. Es llegeix el text per comprovar-les i es destaca l'expressió: **BRUT, MÉS QUE BRUT!** Es pregunta quines paraules han trobat més fàcils i quines més difícils de llegir d'aquesta pàgina i es raona la resposta.

*I ara, qui és la que està emmurriada? Per què? És llegeix el text i es comenta. Es comenta què vol dir que **QUE PESAT QUE POT ARRIBAR A SER, EN MOLL!** Es pregunta: *En quines altres ocasions del conte es podria dir que en Moll és molt pesat?* Es pot fer adonar que a la pàgina 16 ha sortit una expressió semblant.*

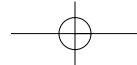

Es comenta que els gossos de vegades fan trapelleries i poden ser molt pesats. *Quina trapelleria ens vol mostrar aquesta doble pàgina? Com sembla que li torna la sabatilla? Bruta, espellifada, foradada? És interessant descobrir els matisos d'aquestes paraules i trobar quina ha fet servir l'autora. Es llegeix el text i es comenta.*

Amb una il·lustració ben expressiva es mostra el compliment d'un hàbit de civisme necessari quan es té un gos. Es comenten les cares dels personatges que hi ha il·lustrats i es posa èmfasi en l'expressió **ECS, QUIN FÀSTIC!** i amb el signe de puntuació que l'acompanya. Es llegeix amb l'entonació exigida, cosa que per la seva naturalesa és fàcil de fer.

Quina cara fa en Moll, en aquesta pàgina? Està emmurriat, enfadat o malhumorat? És interessant descobrir els matisos d'aquestes paraules i trobar quina ha fet servir l'autora. Es llegeix el text i es comenta. Es para atenció en l'onomatopeia i se n'inventen d'altres que pot fer el gos quan està content, quan està trist, etc.

S'observen les il·lustracions de la doble pàgina i es comenten. S'observa el text en silenci i es deixa que l'infant en copsi el sentit; després, es pot llegir més d'una vegada amb l'entonació adient –ara l'adult, ara l'infant– per assaborir el gust de la relació entre la Mila i en Moll.

EN MOLL